

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010554
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3819010554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovaným R. M. a R. Y., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaniach prokurátora a obžalovaného R. Y. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. októbra 2019, sp.zn. 3T/105/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. novembra 2019 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods.1 písm.d), ods.2 Tr.por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného R. Y..

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný R. Y., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom T., D. V. XXX/X, toho času vo väzbe v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava,

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno h), m), § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnášť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného R. Y. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 2.10.2019, sp. zn. 3T/105/2019 boli obžalovaní R. M. a R. Y. uznaní vinnými pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode v presne nezistenom čase dňa 1.2.2019 od 19:48 hod. do 20.15 hod. prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Golf Combi, evidenčné číslo W na Ulicu L. v T., kde z miesta vodiča vystúpil obvinený R. M. a obvinený R. Y. s motorovým vozidlom odišiel preč, pričom obvinený R. M. preskočil oplotenie domu nezisteného čísla, ktorý sa v tom čase prerábala a bol neobývaný a cez pozemok tohto domu neoprávnene vošiel nezisteným spôsobom na pozemok rodinného domu na G. C. XXX/XX v T., následne neoprávnene vošiel do rodinného domu tým spôsobom, že nezisteným spôsobom vypáčil plastové dvere vedúce z terasy domu do jedálenskej časti domu a obývačky, pričom odtiaľ prešiel cez kuchyňu na chodbu, kde zo starožitnej komody s nadstavcom odcudzil z ľavej poličky 500 eur v 50 eurových a 20 eurových bankovkách patriacej A. T. a z malej drevenej pokladničky na nej položenej sumu 2.500 eur v - rôznych menách patriacich manželom R. a Y. T., následne vyšiel na prvé poschodie, kde zo spálne nachádzajúcej sa v strede medzi dvoma izbami odcudzil z nočných stolíkov 1 mobilný telefón zn. iPhone SE, kolekciu 13 ks pamätných mincí s názvom Ján Pavol II., muž, ktorý zmenil svet, číslo kolekcie 1083/2000, 1 pánske hodinky zn. POLICE, 1 pánske hodinky značky Earnshaw, 1 pánske hodinky 01TheOne, 1 zlatý 50 ročný prsteň, obvod žlté zlato a štvorček na ňom ružové zlato, 4 zlaté prstene, 5 zlatých detských krížikov, 3 páry náušnic v tvare srdca, 1 pár detských náušnic - biele zlato s briliantom, 1 pár dámskych náušnic z bieleho zlata so zirkónom, 1 pár náušnic z bieleho zlata so zirkónmi, 1 retiazku na krk 44 cm z bieleho zlata s príveskom z bieleho zlata, 8 rôznych typov retiazok na ruku zo žltého zlata, 1 retiazku z bieleho zlata, 1 hrubú retiazku zo žltého zlata, dĺžka 50 cm, spolu s amuletom zo žltého zlata s vyobrazením Panny Márie, 1 retiazku na ruku 20 cm zo žltého zlata, točená hrubá, 4 rôzne náramky zo žltého zlata, 1 náhrdelník z Vatikánu, v tvare akoby hviezda a vo vnútri zelené kamene, 1 autorský šperk - náhrdelník v kombinácii so striebrom a kameňov, s tromi príveskami v tvare slzy z kameňa, guľôčky z kameňa a kvetinky zo striebra a set šperkov s ametystom a diamantom pozostávajúci z náušnic, prsteňa a prívesku, zakúpený 21.11.2010 v Thajsku za sumu 2.200,99 eur (79.000 Thajských batov), a počas toho ako obvinený R. M. bol v priestoroch rodinného domu T., obvinený R. Y. sa s osobným motorovým vozidlom pohyboval v okolí rodinného domu a či už z motorového vozidla alebo mimo neho a stál na miestach, kde mal výhľad na predmetný rodinný dom a dával pozor, pričom svojím konaním spôsobili poškodenú A. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, T., škodu odcudzením hotovosti vo výške 500 eur a poškodeným R. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, T., a K.. Y. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, T., škodu odcudzením hotovosti v rôznych menách, vecí a šperkov vo výške 9.923 eur a škodu poškodením plastových balkónových dverí vo výške 800 eur.

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný R. M.:

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu bol tiež uložený trest prepadnutia vecí a to 1 ks pajser, ktorý sa ako doličná vec nachádza ako príloha 2 v Zozname vecí vzatých do úschovy na Okresnom súde Prievidza pod č. 18/19 s tým, že podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Obžalovaný R. Y.:

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 17 (sedemnásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenú A. T., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom T., C. XXX/XX, škodu vo výške 500 eur, poškodeným R. T., nar. XX.X.XXXX v F., bytom T., C. XXX/XX, a K.. Y. T., nar. XX.X.XXXX v A., bytom T., C. XXX/XX, škodu vo výške 6 873 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku okresný súd

poškodených R. T., nar. XX.X.XXXX v F., bytom T., C. XXX/XX, a K.. Y. T., nar. XX.X.XXXX v A., bytom T., C. XXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vo vzťahu k obžalovanému R. M. nadobudol citovaný rozsudok Okresného súdu Prievidza právoplatnosť dňa 21.11.2019.

Citovaný rozsudok odvolaním napadol obžalovaný R. Y. a to proti výroku o treste a náhrade škody. V písomných dôvodoch odvolania popísal priebeh a okolnosti skutku, pričom poukázal na to, že z predmetnej krádeže nemal žiadny prospech, preto sa mu trest zdá prísny, očakával trest okolo 13-14 mesiacov. Odvolanie odôvodnil tiež prostredníctvom obhajcu, kde opakovane namietal, že mu bol okresným súdom uložený neprímerane prísny trest. Je pravdou, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, naposledy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 1T/120/13 zo 7.4.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 3To/42/2014 z 20.8.2014, z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 28.1.2016 a osvedčenie je z 3.11.2018. Od prepustenia z výkonu trestu na slobodu viedol v podstate po dobu troch rokov riadny život. Trestný čin spáchal s R. M., pričom na skutku sa podieľal len minimálnym spôsobom. Do rodinného domu poškodených vošiel R. M., ktorý odtiaľ odcudzil hnuiteľné veci a peňažné prostriedky špecifikované v odsudzujúcom rozsudku, pričom on M. čakal v osobnom motorovom vozidle, ktorým sa pohyboval po okolí. Nemohol vedieť, do ktorého rodinného domu pôjde R. M. a na jeho mobilný telefón sa ani nemohol dovolať, keď sa o to pokúšal, takže aj pokiaľ mal počas skutku dávať pozor, nemal ako R. M. upozorniť na možnosť prípadného odhalenia. Zo samotnej krádeže nemal v podstate žiadny prospech, R. M. ho ani neinformoval o tom, čo konkrétne ukradol. Časť vecí mu síce dal, avšak tie sa mu nepodarilo speňažiť a poškodeným boli zväčša vrátené. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť aj pomery páchatela, pričom má už 64 rokov a popri dôchodku bol aj zamestnaný. Žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, starobnou dôchodkyňou, ktorá bude počas výkonu manželovho trestu odňatia slobody v podstate odkázaná len na vlastný príjem. S orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval, vydal im odcudzené veci, ktoré mal u seba a poskytol im informácie o skutku. Je schopný viesť riadny život, čo preukázal po prepustení z výkonu posledného trestu odňatia slobody. Vzhľadom k uvedenému by účel trestu splnil i podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s primeranou skúšobnou dobou. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste, a aby mu uložil podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s primeranou skúšobnou dobou, prípadne pokiaľ by odvolací súd považoval podmiennečný trest odňatia slobody za nedostatočný, navrhol, aby mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Ďalej navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok aj v časti výroku o náhrade škody, a aby ho na náhradu škody nezaviazal.

Proti výroku o treste v neprospech obžalovaného Y. podal odvolanie i prokurátor, ktorý v písomnom odôvodnení namietal, že súd prvého stupňa nesprávne priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) a to len vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine. Obžalovaný R. Y. však okrem vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku žiadnym iným spôsobom nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, ktorá je predmetom obžaloby, teda takýto postup je v rozpore so stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44 (Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017). Také nesprávne priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona obžalovanému R. Y. má podstatný vplyv pre určenie zákonnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, v rámci ktorej mu mal byť uložený trest. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vychádzal zo sadzby 1 rok až 5 rokov a v nej aj obžalovanému R. Y. trest uložil. Pri správnom posúdení veci so záverom nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a teda prevahe priťažujúcich okolností, je u obžalovaného R. Y. trestná sadzba trestu odňatia slobody určená v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona od 28 mesiacov až 5 rokov, v rámci ktorej mu mal byť uložený trest. Navyše aj vzhľadom na osobu obžalovaného R. Y., jeho trestnú minulosť a sklon k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, okolnosti spáchania skutku je uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov (teda pri dolnej hranici súdom určenej trestnej sadzby) v ústave so stredným stupňom stráženia neprímerane mierny. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1, písm. d), e) Trestného poriadku vo vzťahu k obžalovanému R. Y. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a aby mu podľa § 322 ods. 3 Trestného zákona uložil v zmysle § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere v prvej polovici trestnej sadzby, pre výkon ktorého bude zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa pridrižiava v celom rozsahu písomne podaného odvolania okresného prokurátora a odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, ktoré podali, navrhol tomuto vyhovieť. Naopak odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť. A ak by sa však súd stotožnil s prokurátorom v otázke nesprávnej aplikácie jednej poľahčujúcej okolnosti, navrhol obžalovanému uložiť trest s použitím § 39 ods.2 písm.a), ods.4 Tr.zák. pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný R. Y. sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd preskúmal z podnetu odvolaní obžalovaného a prokurátora napadnuté výroky o treste a náhrade škody rozsudku súdu prvého stupňa v intenciách § 317 ods.1 Tr.por., pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. o vine, uznal obžalovaného R. Y. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcim nezistil chyby odvolaniami obžalovaného a prokurátora nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní len výrok o treste, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné a naopak odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, avšak odvolací súd sa stotožnil so dôvodmi odvolania prokurátora v tom smere, že nesprávne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čo malo vplyv na ukladanie trestu. Na jednej strane u obžalovaného správne zistil dve priťažujúce okolnosti a to podľa § § 37 písm. h), m) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin v minulosti viackrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/210/13 zo dňa 07.04.2014, pre prečin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Pp/164/2015 zo dňa 28.1.2016, so skúšobnou dobou 30 mesiacov, v ktorej sa dňa 3.11.2018 osvedčil. Správne tiež okresný súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák, keďže sa pred súdom k trestnej činnosti doznať a túto i úprimne oľutoval. Nesprávne však priznal obžalovanému Y. aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák. Obžalovaný v prípravnom konaní popieral spáchanie trestnej činnosti a nijakým spôsobom nenapomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Nemožno obžalovanému priznať túto poľahčujúcu okolnosť len vzhľadom k vyhláseniu o vine. Uvedený záver je v súlade s prokurátorom citovaným stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v odvolaní. Vzhľadom na uvedené pochybenie je potom odvolací súd musel skonštatovať, že okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu z nesprávne určenej trestnej sadzby. S poukazom na uvedené odvolací súd zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d), ods.2 Tr.por. v napadnutom rozsudku výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému Y. a sám rozhodoval o potrestaní obžalovaného. Vyhodnotil pritom všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu a to spôsob spáchania činu, následok, zavinenie pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Dospel k záveru, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného pred súdom o vine, jeho priznanie a úprimné oľutovanie,

vek obžalovaného, zohľadniac najmä výrazne menšiu mieru prispenia k spáchaniu trestnej činnosti oproti spolupáchateľovi, bude primeraným úhrnný trest odňatia slobody uložený podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno h), m), § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vo výmere 17 (sedemnášť) mesiacov nepodmienečne. Tak ako je uvedené vyššie odvolací súd zohľadnil vyhlásenie o vine a najmä menší podiel obžalovaného Y. na páchaní trestnej činnosti oproti spolupáchateľovi. Odvolací súd má za to, že takto uloženým trestom bude splnený jeho účel a to i za situácie, kedy je ukladaný pod spodnú hranicu trestnej sadzby, pričom nie je potrebné ukladať trest prísnejší. Na druhej strane trest v menšej výmere, resp. s jeho podmieneným odkladom, tak ako sa toho domáhal obžalovaný, by bol už neprimerane mierny a v tomto smere odvolanie obžalovaného nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Na výkon trestu potom odvolací súd obžalovaného v súlade s ustanovením 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody.

Napokon preskúmajúc z podnetu odvolania obžalovaného výroky o náhrade škody, odvolací súd zistil, že tieto majú oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom nevzhladol dôvod na ich zmenu, alebo zrušenie. Skutočnosť namietaná obžalovaným Y., že z ukradnutých predmetov mal menší, alebo žiadny prospech, nemá vplyv na záver, že zodpovedá za spôsobenú škodu spoločne a nerozdielne so spolupáchateľom, preto ani v tomto smere odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.